

Р Е Ш Е Н И Е №83

гр. Перник, 10 април, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на първи април две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 54/2013 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

С.К.А. *** оспорва заповед рег. № 18 от 09.I.2013 г. на полицейски орган А.В. И.*** – ОР при сектор КП Първо РУП – Перник, с която на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР жалбоподателят е бил задържан в помещение за задържане. Жалбоподателят, чрез пълномощник поддържа жалбата, с оплаквания за незаконосъобразност и процесуални нарушения, допуснати от полицейския орган. Иска отмяна на оспорваната заповед и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, полицейски орган при Първо РУП изразява становище, че оспорваната заповед е законосъобразна; жалбата – неоснователна и следва да се отхвърли.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

Жалбоподателят е бил задържан с процесната заповед на 9.I.2013 г. в 19,10 часа и освободен на 10.I. с.г. в 14,15 часа. Като основание за прилагането на мярката по чл. 63 от ЗМВР е посочено, има данни за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1 от НК.

Полицейските органи могат да задържат лице, за които има данни, че е извършило престъпление. За да е налице законова възможност за реализиране на тази принудителна административна мярка, е необходимо към момента на издаването на заповедта да са налични достатъчно данни, които да правят предположението за извършено престъпление вероятно основателно.

От административната преписка, приложена по делото се установява, че жалбоподателя е включен в списък на лица, по отношение на които с постановление на разследващ полицай от гр. К.*** е разпоредено извършването на процесуални действия по НПК. Постановлението на разследващия орган от К.*** е получено и заведено в ОДМВР Перник под № 861/9.I.2013 г. Без да е посочил като основание на заповедта по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР искането на делегиращия полицейски орган, ответникът по жалбата е извършил действия по прилагането на принудителната мярка по ЗМВР. С разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 - 7 вкл. от ЗМВР са регламентирани отделни фактически състави, при които полицейските органи могат да задържат лица, като осъществяват спрямо тях полицейска принуда с оглед реализиране на дейността им по опазване на обществения ред, предотвратяване и разкриване на престъпления, опазване живота и здравето на гражданите. С нормата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР законодателят не е поставил изискване относно необходимостта от наличие на подробни данни и категорични доказателства за извършено престъпление, за да бъде издадена заповед за реализиране на ПАМ. Достатъчно основание за издаване на заповед от полицейския орган е само наличието на данни, от които може да се направи обосновано предположение,

че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, с оглед на което административния орган при условията на оперативна самостоятелност е оправомощен от закона да издаде съответната заповед. Установяване на факта на извършено или не извършено престъпление на един по-късен етап по съответния ред няма отношение към издаването на заповедта за задържане.

Искането на разследващия полицаи от гр. К.*** е за извършване на процесуални действия – претърсване или изземване, при условия на неотложно действие, по няколко лица от региона на П.***, което е наложило спешното му изпълнение. Исканите процесуални действия не са мотивирани със задържането на проверяваните лица, но тъй като прилагането на тази мярка е при условия на оперативна самостоятелност, може да се правят косвени предположения за необходимост от действията на полицейския орган, като за целта без особено затруднение е могло да се допълни като мотив за издаване на процесната заповед искането от К.***. В бланката е посочено само цифрово означение на разпорежда от наказателния закон. Едва в защитата по същество, полицейския орган споменава за постъпили на 9 и 10 януари искания от делегиращия орган, наложили задържането на жалбоподателя. В противовес на това, съдът изцяло приема възражението на защитата на жалбоподателя, че върху съпровождащото постановление писмо от 9.I.2013 г. има резолюция с нечетлив подпис “за изпълнение” от 15 януари 2013 г. Следва извода, че към 9.I.2013 г. полицейския орган не може да обоснове необходимостта от задържане на жалбоподателя. Да се извършват действия по ограничаване конституционни права на гражданите от силови органи, работещи единствено при корелацията “власт – подчинение” 5-6 дни преди неустановен орган да даде постановлението на разследващия орган от Кърджали за изпълнение е в противоречие със законността на вече осъществено задържане на жалбоподателя. От това следва, че заповедта за задържане по реда на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е издадена без посочено фактическо основание; при отсъствие на доказана необходимост – няма данни жалбоподателя да е в непрекъснат конфликт с правозащитни органи, за да се търси превантивен ефект от задържането. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи и докаже наличието на фактическите основания и изпълнението на законовите изисквания при издаване административния акт. С оглед правилата за тежестта на доказване, при неустановяване на фактите, основания за издаване на оспорената заповед, следва да се приеме, че същата е постановена при липса на материално правните предпоставки, визирани в чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, и като такава, е постановена в нарушение на материалния закон. Заповедта по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е индивидуален административен акт и по отношение на него важат всички изисквания, посочени в чл. 59 от АПК, без значение дали административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност или обвързана компетентност. Същият задължително следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. В заповедта е посочено, че се издава на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, но не съдържа фактически основания за прилагане на нормата, посочена в нея. Формалното ѝ издаване като бланка, вероятно за улеснение на полицейския орган, не изключва вмененото му с нормата на АПК задължение да мотивира индивидуалния административен акт с наличие на посочените в чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР факти. В този смисъл - Решение № 2055 от 17.02.2010 г. на ВАС по адм. д. № 4873/2009 г., III о., докладчик съдията Т. К.***. Най-вероятно е имало устно разпореждане, но полицейския орган не е посочил това като основание, което лишава издадената от него заповед от съответствие със

закона. Трайната практика на ВАС е наложила да се приема, че наличието на данни за съпричасност към някакво престъпление са достатъчно основание за приложимостта на мярката по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. В случая има искане от делегиращ полицейски орган на разследване за извършване на претърсване и изземване, за разпити на свидетели (искането от 10.I.т.г.), но няма идея, идваща от този орган, да бъде задържан жалбоподателя, за да обясни, че от 5.I.2013 г. до 10.I.2013 г. не се е виждал с определени лица. Следва да се отчете и обстоятелството, че от обяснението на жалбоподателя, приложено по преписката не се прави никаква връзка с посоченото в оспорваната заповед правно основание – чл. 195 от НК – кражба. За съда се налага извода, че няма връзка с наложеното правно основание за прилагане на мярка по чл. 63 от ЗМВР и това, за което са вземани обяснения от жалбоподателя. Дори да се предположи, че процесуалните действия между пернишки и кърджалийски полицейски служители са координирани по спешност вербално, задържането на жалбоподателя не попада в конкретизирано искане, формулирано в постановлението за възлагане на действия по делегация от 9.I.2013 г.

По изложените съображения, съдът намира, че подадената жалба срещу Заповед за задържане на лице рег. № 18/9.I.2013 г., издадена от А.В. И.*** – полицейски орган – ОР при КП при Първо РУП Перник е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният административен акт, като незаконосъобразен, да бъде отменен.

С оглед изхода на делото, направеното от пълномощника на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноси следва да бъде уважено, като ОД на МВР – Перник бъде осъдена да заплати сумата от 11,30 лева, от които 10 лв. платена държавна такса и 1,30 лева - такса преписи.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ по жалбата на С.К.А. *** “заповед за задържане на лице”, рег. № 18/9.I.2013 г., издадена от Асен Василев Иванов – полицейски орган – ОР при КП при Първо РУП Перник.

ОСЪЖДА ОДМВР Перник да заплати на С.К.А. *** сумата 11,30 лева, деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: /п/